

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 12. 2. 1920, sp. zn. Kr II 183/19

Číslo: 129/1920

Právní věta:

K výkladu pojmu obecné nebezpečí a jeho zvýšení.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 12.02.1920

Spisová značka: Kr II 183/19

Číslo rozhodnutí: 129

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Pokud jde o zmateční důvod, tedy označuje stížnost odsouzení dle § 87 tr. z. nesprávným, ježto pouhá výzva k vojínům, jak zjišťuje rozsudek, neobsahujíc ani vyhrůžky, nemůže sama o sobě bezprostředně přivoditi nebezpečí v § 87 tr. z. uvedené. Tomu není prý jinak ani vzhledem k okolnostem, za nichž výzva se stala. Neboť, byla-li na straně sroceného lidu již vůle, vojíny odzbrojiti, pak byla výzva jen výrazem této vůle a nebylo nebezpečí odzbrojení jí teprve způsobeno. Neměl-li však lid tohoto úmyslu, pak nebylo též pro vojíny nejmenší příčiny, aby výzvy uposlechli a šlo by jen snad o pokus nezpůsobitelnými prostředky. Vojíni skutečně též, odloživše bodlo s pušek, odešli bez dalších vážných obtíží. V pozdějším zastřelení dvou vojínů, stavším se na jiném místě, nelze shledávati dokladu pro přivoděné nebezpečí. Než těmto vývodům stížnosti nelze přisvědčiti. Dle zjištění soudu pronesena byla obžalovanými výzva k vojínům ze zlomyslnosti v tom úmyslu, aby tito, uposlechnouce jí, stali se vůči rozkacenému lidu zcela bezbrannými a takto vydáni mu byli na pospas. Jest na snadě, že nebezpečí pro život i tělesnou bezpečnost vojínů při rozkacenosti sroceného lidu snad již stávající značně bývalo by zvýšeno, kdyby vojíni, uposlechnouce výzvy obviněných, zbraně byli lidu vydali. I zvýšení stávajícího již nebezpečí stačí však se stanoviska § 87 tr. z., jak vychází z obdobného ustanovení § 335 tr. z. Nejde pak, jak míní stížnost, v přítomném případě o nebezpečí odzbrojení, jež ovšem snad již tu bylo, kdyby se bylo přemoci lidu podařilo vůli svou prosaditi, nýbrž o nebezpečí pro tělesnou bezpečnost či život vojínů, následkem možného dobrovolného odložení zbraně zvýšené. Nelze však nahlédnouti, proč by výzva k vojínům měla býti nezpůsobitelným prostředkem, aby odzbrojení vojínů způsobila. Ani obžalovaní ji za takový nepovažovali, jinak nebyli by jí k uskutečnění svého zlého úmyslu použili. Pozdější zastřelení dvou vojínů lidem sroceným dokazuje rozkacenost sroceného lidu a mohlo se ho proto býti soudem dovoláváno na důkaz nebezpečí, jemuž vojíni byli

vydání, kdyby se sami byli učinili bezbrannými.

Pokud tedy výzva k vojínům, aby náboje z pušek vyňali a zbraně odložili, zůstala bezvýslednou, nelze ovšem tvrdit, že by jí nebezpečí pro vojíny skutečně bývalo zvýšeno, než na všem způsob vidění v ní bylo způsobilý pokus, aby výsledku toho bylo docíleno.